

DZIENNIK URZĘDOWY

WOJEWÓDZTWA KUJAWSKO-POMORSKIEGO

Bydgoszcz, dnia 13 lutego 2026 r.

Poz. 895

ROZSTRZYGNIĘCIE NADZORCZE WNK.IV.4131.91.2025 WOJEWODY KUJAWSKO-POMORSKIEGO

z dnia 19 grudnia 2025 r.

Na podstawie przepisu art. 91 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2025 r. poz. 1153)

stwierdzam nieważność

uchwały nr XVII/176/2025 z dnia 25 listopada 2025 r. w sprawie określenia szczegółowych zasad, trybów przyznawania i pozbawiania oraz rodzajów i wysokości stypendiów sportowych, jednorazowych nagród i wyróżnień za osiągnięte wyniki sportowe i działalność sportową.

Uzasadnienie

W dniu 25 listopada 2025 r. Rada Gminy Dobrcz, działając na podstawie art. 31 ust. 3 oraz art. 35 ust. 6 ustawy z dnia 25 czerwca 2010 r. o sporcie (Dz. U. z 2024 r. poz. 1488, z późn. zm.) – zwanej dalej „ustawą” – podjęła uchwałę w sprawie określenia szczegółowych zasad, trybów przyznawania i pozbawiania oraz rodzajów i wysokości stypendiów sportowych, jednorazowych nagród i wyróżnień za osiągnięte wyniki sportowe i działalność sportową.

Badana uchwała wpłynęła do organu nadzoru w dniu 28 listopada 2025 r.

Zawiadomieniem z 10 grudnia 2025 r. znak: WNK.IV.4131.91.2025 organ nadzoru wszczął postępowanie w sprawie stwierdzenia nieważności uchwały. W odpowiedzi na zawiadomienie, stanowisko Gminy przedstawiono w piśmie z 17 grudnia 2025 r. (znak: BOG.424.1.34.2025) w którym nie wniesiono zastrzeżeń do zgłoszonych zarzutów oraz poinformowano o podjętych działaniach zmierzających do zmiany kwestionowanej uchwały.

Mimo powyższego oświadczenia organ nadzoru uznał za zasadne wydanie rozstrzygnięcia nadzorczego z uwagi na publikację uchwały w dzienniku urzędowym i określenie jej wejścia w życie 1 stycznia 2026 r., czyli uchwała niezgodna z przepisami prawa obowiązywałaby do czasu podjęcia nowej uchwały przez Radę Gminy. Stwierdzenie nieważności uchwały w całości jest konieczne, ponieważ eliminacja wadliwego zapisu dotyczącego dyscyplin sportu mających znaczenie dla gminy powoduje brak obligatoryjnego elementu uchwały.

Zgodnie z treścią art. 31 ustawy:

1. Jednostki samorządu terytorialnego mogą ustanawiać i finansować okresowe stypendia sportowe oraz nagrody i wyróżnienia dla osób fizycznych za osiągnięte wyniki sportowe.

2. Stypendia lub nagrody dla trenerów prowadzących szkolenie zawodników osiągających wysokie wyniki sportowe w międzynarodowym współzawodnictwie sportowym lub w krajowym współzawodnictwie sportowym mogą być przyznawane przez jednostki samorządu terytorialnego i finansowane z budżetu tych jednostek.

3. Organ stanowiący jednostki samorządu terytorialnego określa, w drodze uchwały, szczegółowe zasady, tryb przyznawania i pozbawiania oraz rodzaje i wysokość stypendiów sportowych, nagród i wyróżnień, o których mowa w ust. 1 i 2, biorąc pod uwagę znaczenie danego sportu dla tej jednostki samorządu terytorialnego oraz osiągnięty wynik sportowy.

Celem powyższego upoważnienia jest określenie w uchwale: jaką nagrodę, wyróżnienie, stypendium sportowe może uzyskać dany zawodnik, osiągając określony wynik sportowy, wiedząc przy tym, jakie znaczenie dla gminy ma dany sport oraz określenie, jakie stypendium lub nagrody przewidziane są dla trenerów prowadzących szkolenie zawodników osiągających wysokie wyniki sportowe w międzynarodowym lub krajowym współzawodnictwie (por. rozstrzygnięcie nadzorcze Wojewody Mazowieckiego z dnia 14 grudnia 2020 r., znak: WNP-I.4131.218.2020.KS; Dz.Urz.Woj.Mazow. z 2020 r., poz. 12914).

Zatem jedynymi przewidzianymi przez ustawodawcę kryteriami, którymi organ powinien się kierować określając warunki przyznania stypendium, nagrody, wyróżnienia są – stosownie do art. 31 ust. 3 ustawy – znaczenie danego sportu dla jednostki samorządu terytorialnego oraz osiągnięty wynik sportowy. Dla realizacji tak skonstruowanej normy kompetencyjnej istotne jest precyzyjne określenie „znaczenia danego sportu dla jednostki samorządu terytorialnego”. Przepis prawa miejscowego musi być sformułowany w sposób jasny i czytelny. Adresat takiego przepisu powinien wiedzieć, w jaki sposób ma się zachować, bądź jakie uprawnienia na mocy tego przepisu mu przysługują. Z kolei organ stosujący przepis musi wiedzieć jak go zinterpretować. Normy o niedookreślonej lub niezrozumiałej treści należy uznać za sprzeczne z konstytucyjną zasadą poprawnej legislacji (vide: wyrok TK z dnia 13 września 2005 r., publ. LEX nr 165332).

Wojewódzki Sąd Administracyjny w Łodzi w wyroku z dnia 11 lipca 2019 r. (sygn. akt II SA/Łd 375/19) stwierdził, że intencją ustawodawcy było powiązanie wysokości świadczenia ze znaczeniem danego sportu dla konkretnej jednostki samorządu terytorialnego. Takimi dyscyplinami mogą być np. dyscypliny o ugruntowanej tradycji lokalnej, czy ponadlokalnej, cieszące się popularnością wśród mieszkańców, co z oczywistych względów wpisywałoby się w realizację zadania własnego, polegającego na tworzeniu warunków sprzyjających rozwojowi sportu (zob. art. 27 ust. 1 ustawy). Istotne zatem jest przyporządkowanie konkretnej dyscypliny sportowej do prestiżu danej jednostki. Oznacza to również, że ustawodawca miał na myśli zawężoną grupę dyscyplin sportowych (por. wyrok WSA w Bydgoszczy z dnia 29 marca 2017 r., sygn. akt II SA/Bd 1463/16). Jak podkreślił NSA w wyroku z dnia 5 kwietnia 2019 r. (sygn. akt I OSK 1623/17): „Może to nastąpić albo poprzez wskazanie określonej dyscypliny sportowej (dyscyplin sportowych) albo w sposób bardziej ogólny np. przez wskazanie na: lekką atletykę, sporty wodne, sporty zimowe, sporty młodzieżowe itp. Natomiast wskazanie na "dyscypliny sportowe objęte programem Igrzysk Olimpijskich lub Paraolimpijskich" nie jest wystarczające. Jest to bowiem określenie zbyt ogólne. Igrzyska olimpijskie i paraolimpijskie obejmują bardzo dużą liczbę różnych dyscyplin sportowych (...). Ponadto, część z dyscyplin sportowych, objętych programem Igrzysk Olimpijskich i Paraolimpijskich może być uprawiana jedynie w przypadku, gdy zawodnik ma możliwość korzystania z określonej infrastruktury sportowej (basen, lodowisko, stadion, hipodrom, trasa zjazdowa narciarska itp.). Jeśli zatem mieszkaniec danej gminy nie ma (z uwagi na miejsce zamieszkania) możliwości stałego, nieskrępowanego korzystania z takiej infrastruktury sportowej, to deklaracja gminy o krzewieniu m. in. takiej dyscypliny sportu, która wymaga owej infrastruktury, jest praktycznie iluzją.”. Ta ostatnia uwaga dotyczy głównie dostępności uprawiania dyscypliny jakim jest sport żużlowy.

Biorąc pod uwagę cel przedmiotowej regulacji, analizowana uchwała nie zawiera zapisów, z których wynikałoby jakie dyscypliny sportu uznano za mające znaczenie dla lokalnej społeczności. Rada Gminy Dobrcz nie określiła w sposób właściwy dyscyplin sportu o szczególnym znaczeniu dla lokalnej społeczności, do czego była zobowiązana upoważnieniem ustawowym, lecz zrównała wszystkie dyscypliny w ramach konkurencji Igrzysk Olimpijskich, Igrzysk Paraolimpijskich, Mistrzostw Świata, Mistrzostw Europy, Pucharu Świata, Pucharu Europy, Mistrzostw Polski, Ogólnopolskiej Olimpiady Młodzieży nie precyzując tym samym ich rodzaju (§4, §5, §7 załącznika do uchwały).

WSA w Łodzi w wyroku z dnia 16 kwietnia 2021 r. (sygn. akt II SA/Łd 911/20) wyraził pogląd, że „wołą ustawodawcy jest wskazanie znaczenia danego sportu w treści samej uchwały, a nie ewentualnie późniejsze rozstrzygnięcie chociażby przed komisją stypendialną, czy dana dyscyplina sportowa ma, czy też nie ma znaczenia dla jednostki samorządu terytorialnego”. Podobne stanowisko w przedmiotowej materii zajął m.in. WSA w Gdańsku w wyroku z dnia 30 czerwca 2016 r. (sygn. akt III SA/Gd 303/16).

Mając na uwadze zaistniały stan faktyczny i prawny Rada Gminy Dobrcz, podejmując uchwałę nr XVII/176/2025 w sposób istotny naruszyła wskazane powyżej przepisy prawa, co skutkuje stwierdzeniem nieważności uchwały w całości.

Na powyższe rozstrzygnięcie przysługuje prawo wniesienia skargi do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Bydgoszczy za pośrednictwem Wojewody Kujawsko-Pomorskiego w terminie 30 dni od dnia jego doręczenia.

Wojewoda Kujawsko-Pomorski

Michał Sztybel